

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

DE RETI. FIDE ORTH. 4

nus & defensor videbitur? Atqui quum talis fuerit tuus Luther, adhuc obstinate perges eum negare hæreticum? CA. Quasi tu demonstrare de illo idipsum possis.

CAPVT III.

ORTHODOX. Ne per omnes discurremus hæreticorum errores, aut potius hæreticos, exempli gratia, vnum aut alterum proferemus in medium. Vvicleuistam siquidem se ostendit, quando cuncta de necessitate prorsus absoluta prouenire, non veritus est asserere. Nouatianum seipsum declarat, quòd pœnitentiam neget peccatori conducibilem esse priusquam à Deo gratiam gratum facientem acceperit. Nam quum agit peccator, quicquid in se fuerit, nihilominus tamen ipse affirmat eum peccare mortaliter, & deteriorem inde fieri. Manichæum quoque semetipsum demonstrat, quum asserit liberum arbitrium non posse non peccare, sed insuper Manichæo quouis deteriorem, quum Deum Optimum

Luther
Vvicleuistam
Nouatianum
& Manichæum se
declaraue

B 4 mum

IOANN. SLO. GEF.

imum Maximum peccati autorem facit, simul & liberum arbitrium non aliud opinatur quàm prudentiam carnis, quę spiritui & gratiæ semper reluctatur. Possem innumera propemodum istiusmodi exēpla proponere, si liberet per singulos illius errores & hæreses discurre, sed ista sufficiant. CACOD. Vos quidem multa pro hæresibus habetis, quę tamen nobis non hæreses, sed sanę doctrinæ sunt. Sed esto, donemus tibi quædam, & ad Ioannem Hus reuertamur. Qua ratione Ioannes Hus hæreticus fuit, quem Lutherus asseruit lucem veritatis inchoasse? Hæreticos scimus immerfos tenebris plusquam Cymmerijs: si ergo hæreticus fuit Hus, quomodo per eum lux veritatis inchoata est?

CAPVT III.

Ioannem
Hus lau-
dat Luthe-
rus.

ORTHO. Considerandum est nõnunquam non solùm quid dicatur, sed etiam à quo. Haud rarò nanq; vsu venit, vt quis mente vitiatus, & praua affectione imbutus & præpeditus, dicat bonum malum, & malum bonum, tene-